

CANTIG NEVEZ

EN ENOR D'AN ITRON VARIA

A VOUIR-SICOUR,

PATRONES GUENGAMP.

Var ton ar C'hantic ancien.

CHRISTENIEN a Vreiz-Izel, güir Vugale Mari,
Prestit hoc'h attantion d'am selaou, in'ho supli,
Ma ellin essat cana meleudi ar Verc'hes
Hanavezet dre Vreiz oll da Voemgamp patrones.

Itron Vari Vouir-Sicour, hirio oc'h imploràñ
Evit donet d'am c'helen da zisclèria amàn
D'an oll gristenien fidel a zo ouz va c'hlèvet
Ar gaerdet eus ho Pardon, ð Guerc hes beniguet !

D'ar Sul qenta mis Guere emedi ar Pardon
Ebars er gnér a Voengamp en ilis hon Itron ;
Mes d'ar Zadorn e veler pelerinet aleiz
Oc'h eruont dre vanden eus a bêvar gorn Breiz.

Na oasset qet niveri ar foul dud a èra
Er guèr demeus a Voengamp en deiz-se a bep tu;

Deus an oll esception a zo e Breiz-Izel
 Ec'h êru pelerinet hac a dost hac a bell.

Itron Vari Vouir-Sicour, prestit hoc'h asistanç
 D'ar belerinet devot a deu gant confianç
 Da oſſr dêc'h o offrançou gant güir devotion,
 Ha dœc'h implori iveau eus a greiz o c'halon.

Un nombr bras a Vêleyen en em gav en illis,
 Ha vardro nov heur an nôs e commanç an offic;
 Goude, d'antola zeg heur, gantcalz devotion,
 E sorti deus an Illis neuze'r Procession.

Peb bêleg bars en e zorn a zalc'h ur ciergen,
 Ar belerinet ive, evit rîi sclêrigen;
 Antoni a rîr neuze ar *Veni, Creator,*
 Evit renta da Vari peb gloar ha peb enor.

En eur gana an hymn caer eus ar Speret-Santel,
 E za ar Procession var Blacen ar C'hastel,
 E pelec'h eus un tantad a ves prest alumet
 Gant Ministret hon Doue hac ar belerinet.

Hac epad ma crog an tân bars en tantad a joa
 E caner hymn ar Verc'hes *Ave, maris stella;*
 Neuze ar Procession a deu d'al Leveen,
 En eur gana meleudi güir Vam ar gristenien.

Rentet var ar plaç caér-se gant devotion vat,
 Ar vêleyen a alum eno an eil tantat,
 O sevel oll o moeziou etrezec hac an êe,
 Da implori madelez Rouanez an æle.
 Ac'hane en em renter e traòn, al Leveen,
 Flec'b eus c'hoas un tantad reizet mat ha qempen,
 Piai ive' alumet en enor da Vari,

Hac a garg a joa santel qemēnt' deu d'e sedi.

Et mēmes urz n'em renter neuze d'ar bēvare,
So formet tost d'ar c'hoc'hi, hac éruet ene
Ec'h alumer mēmes tra an tantad diveza
Gant calz a solemuite hac ur joa ar vrassa.

Goude ma zeo achuet ar ceremoni-se,
En em disposer qerqent da zistrey neuze,
O cana a-voues huel Litaniou ar Verc'hes,
Bete ma voar antreet bars en templ assambles.

Anternos e vez bepret p'autreer en ilis,
Pehini so decoret en ur fèçon esqis.
Neuze ar person a ro ar venediction,
A garg an oll galonbu a vouir devotion,
Ar beleriuet goude en em denu da repos,
Da zeport an deves caer demeus an antrobos,
Evit cavet ar boueur d'asista en offiç,
Ha da bedi ar Verc'hes ebars en e ilis.

Bremà me oc'h imploro, Guetc'les a Vouir-Sicout,
Dá zonet da zisclèria, mar deuit d'am recour,
Un darn eus ar miracloù oc'h eus bet accordet
Dre ho madelez quer mad da galz pelerinet.

O guelet a rēr eno leun a gontrition,
O renta dêc'h mil bennos eus a greiz o c'halou
D'o beza bet o rentet en o brassa yec'het ;
Un dra eus an touchanta eo assur o guelet.

Gouzout e zeus bet certen oc'h eus bet autreet
Da veur a baralitiq'an nerz evit qerzet;
Dadud mudargouiz rentet, dadud dallarguelet,
Hac'hre da galz tud clan oc'h eus rentet yec'het.

Imposubl e ve biqen clasq donet da nompri
 An niver a viraclou e deveus grêt Mari.
 O Itron a Vouir-Sicour! hon rentit, ni ho ped,
 Dign demeush ho madelez haceus ho craç bëpret.

Itron Vari Vouir-Sicour, Mam ar belerinet,
 Teulit ur sell a druez varnoinp-ni, Bretonet:
 Ni hor bezo evidoc'h, etro pad an amzer,
 Ar brassa devotion ha carantez tener.

Demp-ni oll ta da Voengamp da Bardon Gouir-Sicour;
 Enô, hep nep douetanç, ni obteno recour
 Enep an oll bec'hejou hon eus bet coumetet,
 Ha demeus an oll boaniou zo ganemp diguezet.

O Itron a Vouir-Sicour, moc'h anavez gant joa
 Adoes oll grouadourien ezeo c'houi an noplâ,
 An hini so huella, an hini muia pur;
 An douça, ar santela oc'h iveau, m'en assur.

C'houi eo ar muia carapl ouz ar grouadurien,
 C'houi eo ar Vam denerra demp-ni oll, christenien.
 Rejetit digant Jesus, ni ho ped, hor pardon:
 Ni er goulen diouzoc'h eus a greiz hor c'halon.

Oh! ma vec'h anavezet gant qement soerbed,
 Na peguement evidoc'h o dese a respèt!
 C'houi eo, iam'en hansav, güir Vam eus va Jesus;
 Recevit hor pedennou, ô Mam carantezus!

O Itron a Vouir-Sicour, qent dont da achui,
 Deurvezit, mar plîch ganêc'h, caout truez ouzomp-ni,
 Mar hon eus bet ar maleur da gometti offanç
 En hoc'h enep, ô Mari, protectoures ar Frâç.
 Qéat partial a Voengamp, demp d'en em brosterni.

Gant devotion bars e templ Mari,
Evit goulen diouti ar c'hraç particulier
Da zistrei en hɔr famill da velet hon tud qer.

Bremâ ta, pelerinet, qent quittat ar pardon,
Cassomp d'hor famill ur merq eus hon devotion:
Cantic Itron Varia a Vouir-Sicour a vo
Test patant eus hor beach, êruet en hor bro.

Eno, pa vezimp rentet, dre c'hraç vras ar Verc'hes,
En em unanimp neuze gant hon tud assambles,
Ha prosternet d'an daoulin, ni bedo a galon
Itron Vari-Vouir-Sicour gant calz devotion.

O Mami leun a garantez! ouzoc'h hon eus recour,
Ni imploro ac'hanoc'h, Itron a Vouir-Sicour,
Da gaout, goude hormaro, ar boneur da repos
En ho qever, ô Mari! e gloar ar Barados.

PEDEN AR VARTOLODET

D'an Itron Varia a Vouir-Sicour.

An avel a c'hoes horrubl, an arneu a zigor,
Antandemeus an ênvou astracl gant calz horror;
Ar vatimant zo risqet, ar vartolodet qès,
A gri : Itron Gouir-Sicour, ho pet ouzomp truez.

Oh! mam ar Vartolodet! ni hoped d'hon recour:
Savetait ac'hanomp, Guerc'hés a Vouir-Sicour;
Cétu ni prest da gueza ebars fonç ar mòr don:
Itron eus a Vouir-Sicour, accordit dempp pardon.

Mar teurvezit apezi an tempest counnaret,
Mé bromet, gant graç Doue, mont souden d'ho quelet,

Diarc'hen ha discabel da ossr dèc'h e presant
Urgalon anaoudeguz, Rouanez ar firmamant.

Añ tempestou spouronus a lanc ar vatimant
A sonç an abim en ear, casi'r meimes instant:

Guelet a ràn ar maro va Doue, o tostât ;
Va recevit, ô Guerc'hes ! ebars en ho craç vat.

Adieu, va mam, va zad paour, gerent ha mignonet,
Eru eo dìn ar maro, n'ellin mui ho quelet.

Ar vatimant a anfonç meurbet e fonç an dour....

M'en em dol en hotivrec'h, Itron a Vouir-Sicour.

O effet ar güir beden !... ar tempest so cesset,
Ar vatimant ya coucic, ar môt so tranquilet....
Ia, me anzav gant joa, ô Itron Gouir-Sicour,
Mar dòn birio leon vue, e zeo dèc'h oun dleour.

Mam an oll vartolodet, recevit hor peden ;
Nibromet, gant ho sicour, beza güir gristenien :
Demeus a greis hor c'halon amâ ni a bromet
Da vont d'ho trugarecat a galon ha speret.

VAR AR MALEURIOU HORRUBL

Éruet bremâ diveza dre ar Gurunou, ar Gour-
ventennou Avel soll ha dre ar Grizill.

SELAOUIT, va brois quer, comz eus a valeurion.
Soi éruet diveza en calz eus a vroyou ;
Ranna a ra ar galon o clêvet qementse ,
Pà sonjer er victimou zo bet er vroyou-se.

En calz demeus a vroyou, nombr a vilajennou
A zo bet pulluc'het oll gant horrupl' curunou ;

Grizill spontus zo coezet, rivierou debordet:
Qement o deus rancontret a zo bet distrujet.

En departamant ar Var, en ilis Sant-Germen,
E voa pêvarzec cant den o selaou'n oferen.
Pa ras ar gurun créna an douar tro var dro,
Hac a ziscar au Ilis var qement voa eno.

An ilis zo confontet e calon an douar,
E pellêch' veier bremâ gant ar brassa glac'het
Ur stanc diuzur meurbet, hac a ra an eston,
Rac n'eller qet caout e fonec, qen terruble zeo dor.

Daou darz cornu varnuguent o deus oll distrujet
Ha c'hoezec mil pemp cant den d'ar vizer reduet;
An tocsin spontus a zon tremien sez leo a hed,
Un nombre bras demeus a dud zo eno perisset.

Ur bêleg hac un noter, o vale gant an hent,
Gant ur gurun spouronus a zo scöet qerqent :
Ar bêleg zo bet cavet prest goude pulluc'het,
Mes evit deus an noter neus cavet merq ebet.

Ur vataillon soudarded en ur halt voa chominet,
Abalamour d'ar gurun ha d'ar glao bras meurbet;
An tân demeus an ênvou gant ur sirael hep e bar
A ziscaras daou c'hant den a blat var an douar.

Qerqent ma eljont sevel an dud qès en o za,
E voa un dra druezus o guelet o tivoada
Dre ar guinou, dre ar fri, dre'n diou scouarn eno;
Daou den hepken dioute voa scöet d'ar maro.

En Paris e zeus ive het calz a valeuriou
Gant an distruch ha ravach grêt gant ar gurunou
Soudardet ha bouc'hisien, carguet oll a gourach,
A laboure gant ardor da ampech ar ravach.

E Sant-Stephan-ar-Forest, deus ar menez coezet
An dour e doa daou-uguent troatat a hueldet;
C'hoec'h cant a ouvrieren a laboure eno
Evit tachout da viret vije collet ar vio.

Er vroyou so êruet hevelep maleurion,
 D'an oll, ba bras a bian, e tleer meuleudiou
 Demeus ar gourach meurbet o devenus disquezet,
 Èvit tachout da zicour evel ma zoa dleet.

D'ar zadorn, pemzec even, unec heur ar mintin,
 E zoad e qêr Montroulez bars er brassa chagrin
 Gant ar gurun horrerus a gargue a spouron,
 Hac a leusqe e darzou evel tennou canon.

An tyer hac ar ruyou a zantet o crena,
 Vel pa vije crën-douar ouz en em disclêria:
 Anfin, oll, bras ha bian, tout et zoat spouronet;
 Lec'h bras a voa d'er beza, credi-se zo êzet.

Sônjal rêt voa êchu oll, pa glevjot lavaret
 E voa tour caer Plouganou bet ive discaret
 Dre ar memes curunou, casi er inemes heur;
 Eno e zeo diguezet an diveza maleur.

Et môr e zeus bet ive nombr eus a valeuriou
 Eruet dre ar gurun ha dre an tempestou;
 Galz eus a vatimantchou, allas! zo l' t collet,
 Ha nombr a vartolodet, va Doue, zo beuzet,

O tempest quer spouronus! arrêtit ho fulor....
 O broyou quer maleurus! ô theatr a horror....
 O va Doue! chadennit an tourmantchou dirol,
 Ha rentit, ni ho suppli, ar c'halm bremâ deomp oll.

FIN.